

“ште каже за много женены хора по добрѣ да не бяхъ давали тѣхъ пустѣ клятвѣ.

По много-то хора призвани сѣ за вѣнчило, иъ и ако остане чловѣкъ не жененъ, то не е противно на природѣ-тѣ. Ако тѣжимъ, че всички не сѣ трудятъ за умноженіе-то на чловѣческий-тъ родъ, то е много смѣшно. Неженены хора не сѣ за укоряваніе, кога тѣ сѣ избрали тойзи животъ съ добро намѣреніе, и го пазятъ почетно. Таквѣ животъ е оште подостойнъ за похвалѣ, като и всѣка друга разумна жрътва, коѣ-то чловѣкъ принасіа за добро дѣло. Чловѣкъ, като не е налегнатъ отъ грижи за кѣштѣ-тѣ си, има по много врѣмя по голѣмѣ твърдость за да се предаде на дълбоки науки, или на высокѣ службѣ на вѣрѣ-тѣ. Дава другому по много леснины да помага на роднини, кога тѣ имѣтъ нуждѣ за помошь; а другому оставіа по голѣмѣ слободѣ да излива своѣ-тъ мьлостынѣ врѣзь много сиромаси.

Негли и всичко това не е добро?

Тыіа размышленіа не сѣ бесполезны. Иска ли чловѣкъ да остане не жененъ или да се ожени, трѣбѣ напрѣдъ да знае, што има да срѣштне и въ единый-тъ и въ другый-тъ животъ. Пристрастни-ти възгласи моѣтъ да смѣтятъ умѣ-тъ.

